

На косичка.

Тази сутринь
Втори пжтъ
На Величка
Тазъ косичка
Какъ плетатъ.
Нейна баба
Косъмцитъ
Позлатени,
Разпилени
Надъ очитъ

Приберé —
И до три
Доръ речешъ,
Катъ четешъ,
Ги сплетé.
Пакъ косичка
Поопъне,
А внученце,
Катъ птиченце,
Се обърне,
Па пригърне
Баба драга
Съ цѣлувка
И усмивка
Мила, блага.

А баба му
Не се май —
Що да каже
И прикаже
Тя сѣ знай:
„До година
Тазъ косичка
Дано растне
И порастне
До петичка“.

Ранъ-Босилякъ.

